

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 249/06-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 16. augusta 2006 predbežne prerokoval sťažnosť J. L., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody, vo veci namietaného porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 a čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 3 T 96/05 z 9. novembra 2005 a uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5 To 517/05 z 13. decembra 2005 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. L. o d m i e t a ako oneskorene podanú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 31. júla 2006 doručená sťažnosť J. L., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 a čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 3 T 96/05 z 9. novembra 2005 a uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5 To 517/05 z 13. decembra 2005.

Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ bol rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 3 T 96/05 a následne uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5 To 517/05 odsúdený na nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 8,5 roka. Sťažovateľ tvrdí, že bol odsúdený napriek tomu, že nemal možnosť preštudovať si

vyšetrovací spis, keďže počas vyšetrovacej väzby bol vyšetrovateľ za sťažovateľom iba raz, a to 3. mája 2005, keď vyšetrovateľ prišiel za ním bez jeho obhajcu a bez toho, aby mu dal vedieť, aký úkon vykoná. Sťažovateľ žiadal o prítomnosť svojho obhajcu a dal sa odvieť späť do cely. V uvedený deň vyšetrovateľ uzavrel spis napriek tomu, že sťažovateľa na možnosť preštudovať si vyšetrovací spis neupozornil najmenej tri dni vopred. Podľa názoru sťažovateľa týmto konaním mu vyšetrovateľ znemožnil podať návrhy na doplnenie vyšetrovania a urobiť úkony, ktoré by preukázali jeho nevinu.

Na okresnom súde sťažovateľ žiadal o nahliadnutie do spisu, čo mu sudca neumožnil a navyše do zápisnice dal sudca zaznamenať iba to, čo považoval za vhodné.

Podľa sťažovateľa celé vyšetrovanie a súdne pojednávanie bolo zmanipulované za účelom jeho odsúdenia, a tým došlo k porušeniu jeho základných práv podľa čl. 48 ods. 2 a čl. 50 ods. 3 ústavy.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal (...).

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec prejedнала bez zbytočných priet'ahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonaným dôkazom.

Podľa čl. 50 ods. 3 ústavy má obvinený právo, aby mu bol poskytnutý čas a možnosť na prípravu obhajoby a aby sa mohol obhajovať sám alebo prostredníctvom obhajcu.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Predmetom sťažnosti je tvrdenie sťažovateľa, že rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 3 T 96/05 a následne uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5 To 517/05 bolo porušené jeho základné právo podľa čl. 48 ods. 2 a čl. 50 ods. 3 ústavy.

Jednou zo zákonných podmienok prijatia sťažnosti podľa čl. 127 ústavy na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde, t. j. v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom zákon o ústavnom súde neumožňuje zmeškanie tejto kogentnej lehoty odpustiť (pozri napr. IV. ÚS 14/03).

Sťažovateľ sa obrátil na ústavný súd predmetnou ústavnou sťažnosťou z 25. júla 2006, ktorá bola ústavnému súdu doručená 31. augusta 2006. Uznesenie krajského súdu sp. zn. 5 To 517/05 bolo vyhlásené na verejnom zasadnutí konanom 13. decembra 2005 za účasti sťažovateľa, pričom, ako to aj zo sťažnosti vyplýva, „*právoplatne bolo rozhodnuté vo veci 13. 12. 2005*“. Preto lehota na podanie ústavnej sťažnosti proti označeným rozhodnutiam sťažovateľovi uplynula 13. februára 2006.

Po predbežnom prerokovaní sťažnosti teda ústavný súd dospel k záveru, že je daný dôvod brániaci jej prijatiu na ďalšie konanie spočívajúci v jej oneskorenosti (podaní po zákonom stanovenej lehote).

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 16. augusta 2006